

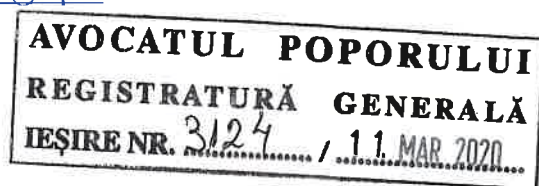

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Domnului prof. univ. dr. Valer Dorneanu,
Președintele Curții Constituționale,

În conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. g) și art. 22 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, vă transmitem, alăturat, punctul de vedere referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 391 alin. (1) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată ”în forma anterioară modificării survenite prin Legea nr. 113/2016”, care formează obiectul dosarului nr. 98D/2019 al Curții Constituționale.

Vă asigur, domnule președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului,

București, 26 februarie 2020

Ref. Dosar Curtea Constituțională nr. ●●D/2020

PUNCT DE VEDERE

privind excepția de neconstituționalitate invocată de reclamant ●●●●●

●●●●●, în dosarul nr. ●●●●●*

al Tribunalului Timiș-Secția de contencios administrativ și fiscal

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 391 alin. (1) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată ”în forma anterioară modificării survenite prin Legea nr. 113/2016”, potrivit căroră:

”(1) Medicii se pensionează la vârsta de 65 de ani, indiferent de sex.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural, care își desfășoară activitatea în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate județene, își pot continua activitatea în aceleași condiții, după împlinirea vârstei de pensionare, la cerere, cu aviz anual eliberat de direcția de sănătate publică județeană și de CMR, prin colegiile județene ale medicilor, pe baza certificatului de sănătate.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că normele legale criticate încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 44 alin. (1)-(3) din Constituție, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție menționând, în esență că *elementul discriminatoriu este stabilirea unor abordări diferite pentru medici având aceeași pregătire profesională (medici de familie) și aceeași vârstă sau o vârstă de peste 65 ani, respectiv că face o reală discriminare între medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul urban și medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural, în condițiile în care toți medicii de familie asigură asistența medicală pacienților înscriși pe*

listele proprii și în condițiile în care în România, de câțiva ani, există un real deficit de medici, atât în zonele urbane cât și rurale, datorită emigrării acestora în alte țări. Efectele prevederilor art. 391 alin. (1) și (8) din Legea nr. 95/2006 asupra Cabinetului respectiv a medicului de familie constau în obligarea la renunțarea patrimoniului de afecțaiune profesională, a clientelei reprezentată de pacienți, fiind ”o expropriere indirectă a bunurilor Cabinetului, a medicului de familie care este obligat, împotriva voinței sale, să renunțe la clientelă/pacienți”.

Instanța de judecată, prin Încheierea de ședință din 19 decembrie 2019, consideră că cererea de sesizare a Curții Constituționale este admisibilă, având în vedere că textul de lege a cărui constituționalitate se invocă, deși nu mai este în vigoare, efectele juridice continuă să se producă și după ieșirea acestuia din vigoare. Totodată, instanța de judecată consideră că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, în condițiile în care acestea cuprind norme discriminatorii (discriminarea fiind stabilită în raport de locul desfășurării activității medicului de familie), încalcă dreptul la muncă și dreptul asupra patrimoniului de afecțaiune specială. De altfel, înlăturarea discriminării a stat la baza modificării art. 391 alin. (8) din Legea nr. 95/2006, noul text nemaifăcând distincția dintre medicii care își desfășoară activitatea în mediul urban sau rural.

Din examinarea dispozițiilor legale criticate constatăm că acestea vizează forma inițială a Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății care reglementa *vârsta de pensionare a medicilor la 65 de ani, indiferent de sex, cu exceptarea medicilor titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural, care își puteau continua activitatea în aceleași condiții, după împlinirea vârstei de pensionare, la cerere.*

Ulterior, prin Legea nr. 359/2018 pentru modificarea Legii nr. 95/2006 și prin Legea nr. 113/2016 pentru modificarea art. 391 alin. (8) din Legea nr. 95/2006, dispozițiile legale criticate au fost modificate în sensul stabilirii *vârstei de pensionare pentru medici la 67 de ani, indiferent de sex, excepțiile fiind cele în care medicii își pot continua activitatea, după împlinirea vârstei de pensionare, la cerere; necesitatea prelungirii activității se stabilește de către o comisie organizată la nivelul direcțiilor de sănătate publică județene sau a municipiului București, alcătuită din:- un reprezentant al casei de asigurări de sănătate județene sau a municipiului București;- un reprezentant al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București;- un reprezentant al colegiului județean al medicilor sau al municipiului București.*

Ca atare, Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, urmare a modificărilor intervenite prin Legea nr. 359/2018 și Legea nr. 113/2016, nu mai păstrează soluția legislativă anterioară privind exceptarea de la pensionare a medicilor titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural, la vârsta de 65 de ani, astfel că atât medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural, cât și cei din mediul urban, după vârsta de 67 de ani, își pot continua activitatea, la cerere.

În privința admisibilității excepției de neconstituționalitate, apreciem că dispozițiile legale criticate pot face obiectul controlului de constituționalitate, deoarece efectele juridice ale dispozițiilor legale criticate continuă să se producă, deși nu mai sunt în vigoare. În acest context, avem în vedere **Decizia nr. 766/2011 a Curții Constituționale**, potrivit căreia sintagma "în vigoare" din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

În privința criticilor de neconstituționalitate invocate față de art. 16 alin. (1) din Constituție, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, apreciem că *dispozițiile legale care permiteau continuarea activității peste vârsta de 65 de ani numai medicilor titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul rural creau o situație discriminatorie recunoscând acest beneficiu numai în favoarea acestora, deși făceau parte din aceeași categorie cu medicii titulari ai cabinetelor de medicină de familie din mediul urban.* Or situațiile în care se află o categorie de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Or criteriul locului de exercitare a profesiei de medic, respectiv mediul urban sau rural nu reprezintă un criteriu obiectiv și rațional, pentru crearea unui regim juridic diferit pentru aceeași categorie profesională.

Mai mult, în Expunerea de motive la Plx 620/2015-Proiect de Lege pentru modificarea art. 391 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, devenită ulterior Legea nr. 113/2016 se precizează că "Pentru medicii de familie există un alin. (8) care **discriminează medicii de familie ce lucrează în mediul urban față de medicii de familie care lucrează în rural (...)** Ținând cont că deficitul de medici nu este

numai în mediul rural, ci și în mediul urban, și mai ales în ”urban mic”, iar acest deficit se va accentua, s-a propus modificarea Legii în sensul de a permite și medicilor din mediul urban să beneficieze de aceleași condiții ca și cei din mediul rural.

Cât privește criticile de neconstituționalitate față de art. 41 alin. (1) și art. 44 alin. (1)-(3) din Constituție, apreciem că prin exceptarea medicilor din mediul urban de la continuarea activității după vârsta de 65 de ani a fost afectat dreptul la muncă în substanța sa. Astfel, Constituția prevede expres dreptul persoanei de a-și alege în mod liber locul de muncă, ceea ce implică corelativ obligația statului de a nu stabili condiții și criterii pur subiective, neechitabile de natură a afecta încheierea exercitării acestui drept sau de a crea un dezechilibru sub aspectul protecției sale. În același timp, dispozițiile legale criticate afectează dreptul asupra patrimoniului constituit ca urmare a activității desfășurate de medicul de familie, însă dispozițiile art. 44 alin. (3) nu au incidență în cauză.

Așadar, cu luarea în considerare a celor expuse, considerăm că dispozițiile art. 391 alin. (1) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății-republicată” în forma anterioară modificărilor survenite prin Legea nr. 113/2016 și Legea nr. 359/2018 sunt neconstituționale față de art. 16 alin. (1) din Constituție, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, precum și față de art. 41 alin. (1) și art. 44 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Poporului,

Renate Weber

București, 26 februarie 2020